

A Pécsi Ítéltábla a Dr. Kovács Krisztina Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Kaposvári 7. sz. Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen kártérítés megfizetése iránt indított perében a....Törvényszék 2014. március 31. napján kelt számú ítélete ellen az alperes által 23. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 9.500 (kilencezer-ötszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperest 2012. június 25. napján, mint fogvatartottat, a K..objektumából az alperesi intézetbe szállították, ahol 2012. július 2. napjáig tartózkodott. A szállítást követő napon a felperest test szerte poloskák csípték meg, erős viszkető érzést okozva. Az alperesi intézetben a felperest zárkatársai az intenzív vakarózás miatt kinevették. A szakápoló a felperest calcium készítménnyel és viszketés elleni kenőccsel látta el.

2012. július 2-án a felperest a B. objektumába szállították vissza, ahol rögzítették, hogy a felperesen test szerte poloskacsípések vannak. Calcium készítménnyel és Fenistil kenőccsel látták el és a munkavégzés alól felmentették. A 2014. július 4. napján végzett orvosi vizsgálat során rögzítették, hogy a felperesnek mindkét lábán, karján továbbra is viszkető poloskacsípések vannak, ezért továbbra is felmentették a munkavégzés alól. A felperes kézfejen, karján, lábfejen a poloskacsípések kerek bőrelszíneződéssel járó, maradandó nyomot hagyva gyógyultak.

A alperes neve parancsnoka 2012. december 12. napján kelt számú határozatával a felperes 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítés iránti igényét

elutasította arra hivatkozva, hogy az intézet soron kívüli rovarirtást hajtott végre, így az 5/1998.(III.6.) IM rendeletben foglaltaknak eleget tett.

A felperes keresetében kérte, hogy kötelezze a bíróság az alperest, hogy fizessen meg részére 2.000.000 forint nem vagyoni kártérítést és annak 2012. június 25. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatát arra hivatkozva, hogy az alperes nem tett eleget az 1979. évi 11. sz. törvényerejű rendelet 36.§ (1) bekezdés a) pontjában írt kötelezettségének, amikor a felperes, mint elítélt részére nem biztosította a higiéniai feltételeknek megfelelő egészséges elhelyezést, s ezzel a felperes testi épségét, emberi méltóságát sértette, a fájdalommal, szenvedéssel, kiszolgáltatottsággal és megaláztatással a felperes részére nem vagyoni sérelmet okozott.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy az alperesi intézetben szenvedett volna poloskacsípéseket a felperes, illetőleg hivatkozott arra, hogy az alperes az adott helyzetben általában elvárható módon járt el, mindent megtett annak érdekében, hogy a rovarirtást megbízottja útján elvégezze. A felperes keresetének összegszerűségét is eltúlzottnak tartotta.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot és annak 2012. június 25-től a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 87.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a le nem rótt elsőfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Ítéletének indokolásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a perben kihallgatott tanúk vallomásaival, illetőleg a felperes egészségi állapotára vonatkozó dokumentáció tartalmával a felperes bizonyította, hogy az alperesi intézmény területén volt poloskafertőzöttség, amely nem felelt meg a fogvatartottak egészséges elhelyezése követelményének és ezzel okozati összefüggésben a felperes testi épsége sérült. A felperes keresetét a Ptk.84.§ (1) bekezdés e) pontja alapján jogalapjában megalapozottnak, összegszerűségében azonban eltúlzottnak ítélte meg. Az alperes jogsértésével okozati összefüggésben a felperest ért hátrány kiküszöbölésére 300.000 forintot talált alkalmasnak.

Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, valamint a felperes perköltségben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes intézet az adott helyzetben általában elvárható magatartást tanúsította, mert a rovarirtás érdekében minden tőle elvárhatót megtett, ennél fogva a kártérítés felelősség alól magát kimentette. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú eljárásban bizonyította, hogy 2012. szeptember hónapjában szerződést kötött egy gazdasági társasággal rovar- és rágcsáló, illetve ágyi poloskairtas érdekében. A szerződés 2012. októberében lépett hatályba és 2013. december hónapjáig volt érvényben. A szerződés alapján a vállalkozó cég 2012. október hónapjától 2013. december 20. napjáig a szerződésnek megfelelően számos alkalommal végzett poloskairtasítást. Utalt arra, hogy az ágyi poloska irtása a

tárgyban fennálló szakirodalom megállapítása szerint rendkívül nehéz feladat, a rovar nagyon szívós és nagyon változatosak búvóhelyei. A legtöbb esetben az irtás során elengedhetetlen többféle irtószert alkalmazása, a túlszűfolt, nehezen kezelhető helyeken pedig a légtérrel speciális kiűző oldattal telítik. Ez az ún. hidegködös irtás, amely adott esetben a zárkák telítettsége miatt nem volt alkalmazható. Az alperesi főtevékenységként büntetés-végrehajtással foglalkozó intézetben valamennyi zárka kiürítése, illetve a zárkákban tartott fogvatartotti ingóság és élelmiszer elkülönítése lehetetlen. A fogvatartottak akár csak ideiglenes intézetben kívüli elhelyezése nem megoldható és arra jogszabályi lehetőség sincs. A poloskairtást ezek között a körülmények között kellett elvégezni. A lehetőségekhez képest az alperesi intézet az adott helyzetben általában elvárható módon eleget tett a jogszabályi kötelezettségének, ezért megítélése szerint kimentés okán mentesül a felperes vonatkozásában a kártérítési felelősség alól.

A megbízottként való felelősséggel kapcsolatban a Ptk.350.§ (1) bekezdése körében arra hivatkozott, hogy a rovarirtással megbízott vállalkozó kiválasztása és utasításokkal való ellátása, valamint felügyelet terén az alperest mulasztás nem terheli. Az alperes a rovarirtással főtevékenységként foglalkozó céget bízott meg és amikor egyértelművé vált, hogy a társaság a megbízást nem tudja szerződésszerűen és hatékonyan ellátni, a köztük fennálló szerződést az alperes haladéktalanul megszüntette.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

Mindkét fél a fellebbezés tárgyaláson kívül elbírálását kérte, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 256/A.§ (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a tényállást helyesen állapította meg, azt a másodfokú bíróság is elfogadta ítélezése alapjául.

A helyes tényállás alapján helyes jogi következtetések levonásával hozta meg az elsőfokú bíróság érdemi döntését is, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a (Pp.253.§ (2) és 254.§ (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletben írt helyes indokok alapján hagyta helyben.

A fellebbezéssel összefüggésben a másodfokú bíróság arra utal, hogy az elsőfokú eljárás adatai alapján megállapítható, hogy az alperes számlával bizonyította, hogy 2012. május 30. napján az intézmény területén rovar- és rágcsálóirtást végeztetett. Az a körülmény azonban, hogy a felperest egy hónapon belül a tanúvallomásokkal és az orvosi dokumentációval bizonyítottan rovarok csípték össze, azt bizonyítja, hogy ez a rovarirtás nem volt megfelelő. Az pedig, hogy a felperesnek az alperesi intézetben tartózkodását követően több hónappal az alperes milyen szerződést kötött, és e szerződés alapján hány alkalommal, milyen jellegű rovarirtás történt az

alperesi intézetben, az alperesnek a perbeli esettel összefüggő kártérítési felelőssége kimentése alapjául nem szolgálhat.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és viselni tartozik a felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét, amely a felperest képviselő ügyvéd munkadíjából áll, és amelynek mértékét a másodfokú bíróság a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján állapította meg.

A fellebbező alperes illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1086.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2014. július 1.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró